

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Construire son propre temple

- La Pureté -

(A-ți construi propriul templu - Puritatea -)

Fața A

Data: 15.09.1985

Durata: 1 h 11'

Iisus a spus: “Voi sunteți Templul Dumnezeului celui viu”, dar oamenii sunt obișnuiți să meargă în temple din lemn sau din piatră, care nu sunt vii, și nu se ocupă de acest templu care este întreaga lor ființă. Desigur, datorită ardorii tuturor credincioșilor, care au venit (în ele) să se roage de secole, aceste construcții au totuși ceva viu, dar ele nu se pot compara cu o ființă umană care a știut să-și întărească voința, să-și purifice inima, să-și lumineze intelectul, să-și lărgască sufletul și să-și sfințească spiritul. Fiindcă o asemenea ființă a devenit un adevărat templu. Căci atunci când sunteți un templu, când vă rugați în templul vostru, Dumnezeu vă ascultă și vă împlinește ruga. Și dacă, în același timp, sunteți conștienți că vă aflați în celălalt templu, Universul, deveniți o ființă completă, sunteți/trăiți în plenitudine.

Vedeți, dragi frați și surori?! Constatați din nou, astăzi, că sunt o victimă. Da, o victimă. Mi se aduc pagini, care nici nu știu de unde au fost luate, cine le-a produs și sunt obligat să le citesc și să le comentez. Ca să vezi ! La ce cazne sunt supus/nu sunt lăsat în pace, sunt silit, sunt obligat... este de neînchipuit ! Iar dovada că sunt o persoană drăguță/amabilă din naștere – oamenii nu cred asta, dar eu cred – priviți : mă supun. Devin un « obedient boy » (un « băiețel ascultător ») !

Și acum, în ce fel să interpretezi, când sunt atâtea temple ? Temple și iar temple, de toate felurile și din toate materialele, de toate mărimile. Sunt eu împotriva templelor ?

Absolut deloc, absolut deloc. Ba chiar, când merg în alte țări, îmi place să vizitez templele și să mă rog. De ce? Pentru că, dacă au fost construite, a existat un motiv valabil, la epoca respectivă. Multe lucruri nu puteau fi revelate oamenilor, (fiindcă) ei nu erau pregătiți să înțeleagă tot. De aceea, era necesar să le fie date, oferite, arătate lucruri exterioare, palpabile, materiale, fizice, ca ei să aibă cât de cât pe ce se sprijini, să creadă, să meargă (înainte)/să avanseze, iar în ziua în care ajung, în sfârșit, să se dezvolte, să trezească în ei alte centre, alte chakre, alte forțe și virtuți și calități, atunci ei încep să părăsească latura exterioară, ca pe ceva care nu este la fel de viabil, la fel de viu, la fel de intens, la fel de puternic ca ceea ce se află în interior, în ființa omenească. Căci, așa cum v-am revelat, Dumnezeu a pus în noi înșine, în toate făpturile, lucruri de neînchipuit ca bogăție, ca splendoare, ca eficacitate, ca măreție, ca frumusețe. Dar cum aceste lucruri sunt atât de subtile, de invizibile, nu ne dăm seama, nu suntem conștienți, iar ele sunt acolo și așteaptă ca ființa umană să ajungă să se folosească de această putere, de aceste virtuți, de aceste calități care se află în interiorul fiecăruia dintre noi. V-am prezentat chiar bogăția pe care o posedă fiecare dintre noi și de care nu suntem conștienți. Oamenii sunt nefericiți, se plâng, sunt critici, sunt ostili, violenți, fără să-și dea seama că, dacă ar lucra, dacă ar gândi altfel, dacă ar acționa altfel, ar ajunge/reuși să declanșeze, să stimuleze, să dezvolte, să trezească acești centri care sunt în ei înșiși și atunci ființa umană ar deveni o ființă completă.

Vedeți, așadar, că templele erau necesare. De ce? Ce e un templu? Un templu este o clădire, este o casă. A, nu știați asta ?!! Deci, în ea poți să te adăpostești, poți rămâne în ea, poți trăi, poți medita. De pildă, când am fost în Japonia, în munți, am fost la un templu Zen și mi s-a dat o cameră cu zeități. Oh, là, là! Și întreb ce pot să fac cu aceste zeități, nenumărate zeități – dar necunoscute, bineînțeles. Așadar, ce este un templu? Este o casă. Și ce e o casă? O casă este un loc în care locuiești. Ce lucruri (extraordinare) aflați de la mine!!! Dar atunci, ce este o casă? Este corpul nostru fizic. Corpul nostru fizic este o casă; noi suntem instalați în interior, în această casă. Ea este construită într-un mod... Dar nenorocirea nenorocirilor este că oamenii, în ignoranța lor, se confundă cu casa, cu măgărușul, cu mașina și nu cunosc, nu văd daunele psihice, fizice care decurg din faptul de a se identifica, de a se compara, de a găsi că sunt corpul

fizic, că acest corp fizic sunt ei. Oh, là, là! Ce abrutizați, ce ignoranți, ce departe de adevăr sunt oamenii! Și în felul acesta, din ce în ce, ei merg spre distrugere, pentru că nu au un Învățămant veridic, care poate să-i ajute, poate să-i lumineze, să-i stimuleze, să-i inspire. Ei sunt legați de corpul fizic și cum corpului fizic nu i-a fost dată veșnicia, nemurirea, durata, calitatea de a subzista un timp îndelungat, atunci el se dezagregă, îmbătrânește, slăbește, se îmbolnăvește, iar ființa umană suportă exact ce se petrece în corpul fizic, pentru că este legat de el, legat fedeleș. Și atunci este ca un medium. Când veți merge la un medium – un medium adevărat – și aveți o anumite dureri, anumite boli, el le simte exact în aceleași locuri din corpul său și vi le spune, pentru că s-a identificat cu voi înșivă. Deci, noi devenim ca niște medii și suportăm tot ce se petrece în corpul fizic. Și cum/întrucât corpul fizic nu este perfect, el trebuie să moară într-o zi, trebuie să dispară într-o zi, iată nenorocirea nenorocirilor oamenilor. Și de-ar fi numai atât! De 48 de ani vă revelez doar lucruri pe care oamenii nu le cunosc, pe care le ignoră, iar din cauza acestei ignoranțe există lucruri negative și trebuie să le suporte. V-am explicat atâtea lucruri! Nu le putem repeta acum, ne-ar trebui ani și ani.

Așadar, ce este o casă? Dar oare toate făpturile își pregătesc/fac o casă a lor? Da, da... Toate făpturile au o casă, altfel n-ar fi vizibile, n-ar fi în planul fizic. Când ne părăsim casa, mergem în lumea cealaltă și toată lumea spune că am murit, însă noi suntem vii dar, hop, fără casă! Suntem vii, liberi, fără legături. Priviți melcul. Câte lucruri v-am revelat despre melc: cum își construiește casa. El o poartă cu el și l-am întrebat, într-o zi, de ce o duce cu sine? Este atât de tare, de opacă, atât de ... Iar el mi-a spus: «Pentru că nu am încredere în ceilalți. Dacă o las undeva, vor intra înăuntru și nu voi mai putea locui în ea. De aceea o iau cu mine.» Așa mi-a explicat el.

Și acum, vă amintiți, când v-am vorbit de Newton și de mine, ce v-am spus? V-am spus că Newton a devenit celebru din cauza unui măr. A văzut un măr căzând și, din aproape în aproape, ce lucru a descoperit: atracția mondială/universală! El a ajuns celebru, e formidabil! Și toată știința lucrează acum asupra acestui lucru, asupra a ceea ce a descoperit el. Ei da, dar, spuneam eu: Ceea ce a descoperit el nu-i prea face pe oameni să progreseze – psihic, spiritual, divin. Doar pentru calcule, pentru descoperiri, da, asta da. Dar oamenii rămân aceeași. În ciuda descoperirii lui Newton, ei nu se

transformă, nu devin mai buni, nu se schimbă. În timp ce eu caut mereu nu un măr, ci altceva: cum să-i schimb pe oameni, cum să-i fac mai buni, cum să-i transform, cum să-i sublimesc. Toată viața am căutat numai asta. Și am găsit mijloace, mijloace, metode, metode, mijloace... cu miile, pe care vi le-am revelat de 48 de ani: cum să schimbați tot, cum să vă transformați, cum să vă schimbați în bine, cum să deveniți utili, cum să deveniți măreți/demni de slavă, în loc să duceți o viață inutilă, prostească, mărunță, mediocră, doar jucând cărți, doar mâncând și bând și plimbându-vă, așa... ci să realizați ceva măreț.

Și ce am descoperit eu? Am descoperit că există un animăluț, o jivină mică pe lume, care știe cum să-și creeze casa. Și atunci am studiat cazul lui și am descoperit că mai întâi melcul emană din el ceva foarte subtil, invizibil, care se întărește ; la început e ceva gazos, care devine lichid și apoi se întărește. Iar casa lui nu este altceva (care provine din exterior) ci ceva din el însuși – și, dacă vreți, din saliva lui. Și atunci, dacă ființa omenească ar cunoaște acest lucru, că avem capacitatea, că Dumnezeu ne-a dat această posibilitate ca, emanând ceva subtil, invizibil, impalpabil, divin, care să se întărească după un timp, atunci ne-am putea schimba chipul, expresia feței, funcționarea organelor, tot, tot, tot... Desigur, trebuie mult timp, pentru că materia, care este deja formată, este formată în acest fel.

Odată formată este atât de rigidă, atât de solidă, atât de stabilă, încât nu se schimbă/modifică. În aceasta constă dificultatea. Dar cu insistență, cu credință, cu speranță, reușim să ameliorăm tot, tot, tot. Și amintiți-vă că v-am întrebat cum se face că știința nu s-a ocupat până acum de multe, multe lucruri, de care eu mă ocup zi și noapte. (De pildă) în ce fel au intrat în boabe sâmburii de strugure? – dat fiind că nu pot trece prin tuburile atât de fine, de delicate, prin butuc. Aaa, așadar vița de vie cunoaște acest secret: cum să emane ceva subtil, cum să-l facă mai întâi să treacă, apoi să-l facă lichid, apoi să-l solidifice... și iată sâmbureii (din boabe)! Așadar, dragi frați și surori, dacă știm să descifrăm, dacă știm să observăm tot ce există în natură în jurul nostru, vom descifra cele mai mari mistere/secrete ale universului. În acest fel v-am revelat – deși poate că nu am fost acolo – cum a creat Dumnezeu lumea. Știința nu știe, nu reușește să descopere în ce fel a creat Dumnezeu universul. Eu v-am explicat toate acestea.

Așadar, un templu este o casă. Ei da, dar cum sunt case și case: case (???), dărăpănate, maghernițe, oh, là, là! sau palate. Aaa, există deci case, clădiri, ca de pildă marile temple, oho! Ce splendoare! La Lisieux, de exemplu, catedrala de acolo, a Sfintei Tereza a Pruncului Iisus. Am fost acolo s-o văd; este ceva extraordinar. Deci nu sunt împotriva templelor, am vizitat atâtea temple și întotdeauna am fost încântat să văd inteligența, cultura, posibilitățile umane - este de neînchipuit. Dar, cu toate acestea, nu putem compara cele mai mari bazilici, cele mai mari temple, cu o ființă, cu corpul cuiva. Structura lui este extraordinară. Iar știința, după secole întregi, nu va ajunge să vadă tot, să cunoască tot, să descifreze tot – ce procese sunt în interior și ce produse chimice – oh, là, là! An de an ea descoperă lucruri de neînchipuit.

Așadar, există palate, bazilici, temple – este extraordinar! Dar ființa omenească, corpul uman/omului poate și el să fie o magherniță, poate fi o baracă. Sunt și palate și temple. Deci, oamenii care gândesc spiritual, care au un ideal – cum să devină ca Dumnezeu – vor să aplice îndemnul/porunca lui Isus: «Fiți perfecți, așa cum Tatăl Meu Cereș e perfect.» Nu sunt multe, dar sunt totuși fapte/ființe care lucrează pentru a deveni divinități și atunci corpul lor devine un templu. Ce înseamnă că devine un templu? Un templu (înseamnă că) nu mănânci, nu bei, nu spargi lucrurile, nu murdărești, nu arunci murdării. Un templu îl păstrezi curat, permanent în sfințenie, în puritate – doar în India nu. În India, ce păcat! Când am fost în India, am vizitat toate templele și ce mizerie, sunt maimuțe, aruncă banane, coji, sâmburi de curmale, mango și așa mai departe. Murdăria nu-i deranjează. E curios. Așa sunt învățați. În interior sunt puri, dar în exterior nu prea este curățenie. Și le-am spus: «Cum vreți voi ca Dumnezeu – Brahma sau Shiva sau Vishnu – să vină aici când e murdărie?» Ei mă priveau mirați. Nu puteau înțelege asta. Să arunci coji în templu! După/Pentru creștinătate/în lumea creștină, un templu este ceva sacru. Asta e adevărat. Ceva sfânt, sacru, pur, divin. Ei da, dar de ce oamenii s-au îndepărtat atâta de această înțelegere, încât din ce în ce mai mult, ei ajung să facă din corpul lor fizic... nu vreau să spun ce! Toate murdăriile! Mănâncă orice, beau orice, fac orice, fumează, se droghează, se culcă... Corpurile lor fizice sunt niște maghernițe de o asemenea mizerie, de o asemenea murdărie, pentru că, fiind ignoranți, nu au avut Maeștrii care să-i învețe, care să le reveleze faptul că ființa umană

este pregătită în așa fel... ca respirația, de pildă: să inspire, să expire – ... încât să primească din lumea exterioară multe forțe, mulți curenți, multe entități, multe emanații, multe lucruri extraordinare și să le proiecteze (în exterior). Atunci când nu duci o viață divină, schimbi vibrațiile celulelor, particulelor, atomilor, iar aceste vibrații sunt de așa natură, încât începi să strângi toate murdăriile din jur și devii un depozit de murdării. Iar apoi, desigur, toate aceste materiale, care nu sunt cerești, nu sunt divine, nu sunt strălucitoare, nu sunt subtile, încep să fermenteze, încep să producă boli, dizlocări, tot felul de lucruri diabolice, iar oamenii nici măcar nu știu de ce sunt într-o stare sau alta. Nu știu. Iar eu am explicat toate aceste lucruri în detaliu. Deși... aș vrea să fac acest lucru (să explic din nou), pentru că sunt mulți frați care vin pentru prima oară. Ei da, dar nu este posibil, sunt prea multe de spus în această privință. Tocmai acesta este secretul: de a te cunoaște. «Cunoaște-te pe tine însuși și vei cunoaște întregul univers.» Dar oamenii nu se cunosc. Când ei spun: «Mă cunosc, mă cunosc, mă cunosc!», ei cunosc câteva slăbiciuni, câteva virtuți/calități. Dar nu asta înseamnă „a te cunoaște”. „A te cunoaște” înseamnă a ști cum funcționează ființa umană, cum proiectează (în exterior), cum absoarbe, cum transformă lucrurile, în ce fel, la ce nivel se situează, oh, là, là! Aceasta este adevărata știință. Când vom cunoaște asta... există reguli, există legi, există adevăruri pe care (eu) le cunosc, pe unele vi le-am revelat: cum să te acordezi, cum să vibrezi (în acord) cu un anumit centru, cu un anumit ținut, cu o anumită regiune din univers pentru a primi o anumită forță, o anumită putere. Și în felul acesta deveniți o divinitate. Altfel, din ce în ce o veți lua pe pantă în jos, din ce în ce veți deveni mai slabi, din ce în ce vă veți delăsa, din ce în ce veți atrage murdării, deșeuri, tot ce e dezgustător, dăunător și nu veți ști de ce vi se întâmplă atâtea nenorociri.

Vedeți, oamenii nu știu să observe; nu știu nici să observe, nici să tragă concluzii. Vă spuneam: Iată, eu observ lucrurile cele mai mărunte, cele mai neînsemnate și trag concluzii extraordinare. Iată, iată, iată: fiecare a constatat în casa lui că dacă lasă murdării, resturi de mâncare, vin gângăni nu se știe de unde, cum adulmecă (cum știu) că există murdării, o hrană (pentru ele) și vin să mănânce. Dacă vreți să le alungați, curățați (locul) și (ele) pleacă, pentru că nu mai există hrană pentru ele. Același lucru se pregătește/întâmplă în noi înșine: când în interior/în noi sunt lucruri murdare,

dezgustătoare, care putrezesc, (unele) entități din lumea invizibilă vin să se ospăteze. Dar bieții oameni sunt de-o ignoranță!... Atunci trebuie... și v-am ținut conferințe despre puritate: ce este puritatea, cum să te purifici, cum să te cureți. V-am dat chiar o imagine pe care toată lumea o cunoaște, dar nimeni nu se oprește (asupra ei). Vă spuneam: Cum era în trecut? O menajeră aprindea lampa cu gaz, pentru a lumina seara, dar curăța sticla, pentru că sticla (lăpii) era deja înnegrită de o unsoare/depunere care trebuia curățată, altfel lumina nu putea ieși/trece prin sticlă pentru a ilumina. Aaa... și făcea asta în fiecare seară. Iată, iată, iată deci! Așadar, există ceva în noi înșine, tot ce trăiește, tot ce se manifestă sunt arderi, sunt combustii: când gândim, are loc o ardere, când simțim, are loc o ardere, când lucrăm, când facem orice, are loc o combustie, sunt materiale care ard și trebuie să le îndepărtăm. Asta face organismul. Atunci când mergeți pe un drum de munte, obosiți. De ce ? Pentru că în interior a avut loc combustii, au ars niște materiale și trebuie îndepărtate/eliminate, pentru că (ele) paralizează mușchii și nu puteți merge. Trebuie să vă odihniți și atunci sângele le îndepărtează; apoi, din nou totul este pur și din nou vă revin forțele și vă continuați mersul. Totul este așa. Și atunci, cei care traiesc în plăceri, în emotivități, în sentimentalități, în sexualitate, care și-au dat frâu liber, sunt dezlănțuiți cred că aceasta este fericirea. Dar ei nu știu că-și ard chintesența cea mai prețioasă. Și cum nu este timp pentru a îndepărta toate acestea, pentru a le elimina, pentru a curăța toate aceste (deșeuri) toxice, ei își pierd forțele/se șubrelesc, se ramolesc. Iar eu, ce v-am spus? Că aceste dezlănțuiri sexuale... – pentru că au fost descoperite mijloacele, de natură chimică, pentru a putea avea plăcerea zi și noapte – ... și v-am spus că vor apărea boli, pentru că oamenii sunt aceia care prepară bolile, care le crează. Și iată două boli care apar din cauza acestor dezlănțuiri sexuale: SIDA și cancerul. Iar oamenii nu mai știu cum să le vindece. Sunt toți panicați/îngroziți, pentru că SIDA apare/se propagă prin donarea de sânge și prin relațiile sexuale. Oh, là, là! Și de câte ori nu v-am avertizat, v-am vorbit despre adevăruri extraordinare. Dar nu mă credeți, pentru că știința încă nu s-a pronunțat. Oamenii dau crezare științei, iar știința este încă foarte, foarte departe de ceea ce este cel mai subtil. Dar va veni (alt timp). Ea începe acum să-mi lectureze cărțile. Toți savanții citeasc de-acum cărțile mele. Tocmai am aflat lucrul acest. Încep să se schimbe. Și apoi va fi formidabil.

Vă amintiți de ce v-am spus într-o zi: (că) în urmă cu secole, omenirea a hotărât să ia (în considerare) doar latura intelectuală – rațiunea, înțelepciunea, cunoașterea – și să înăbușe/să sugrume, să se descotorosească de latura mistică, de latura spirituală, pentru că nu folosește la nimic. Și v-am spus că în acel moment, oamenii aceia – cultivați, erudiți, inteligenți – au fost orbi, ignoranți; ei n-au văzut că, câteva secole mai târziu, dând intelectului posibilitatea de a se dezvolta enorm și suprimând latura spirituală, se va crea un dezechilibru catastrofal, totul va bascula/se va răsturna, totul va fi/va ajunge cu capul în jos. Și e ceea ce se întâmplă acum: din ce în ce inteligența progresează, se mărește/se dezvoltă, descoperă, dar situația se înrăutățește; din contră, din ce în ce mai mulți oameni devin necinstiți, devin criminali, devin violenți, devin fără inimă, fără milă; violează chiar fetele pe stradă. Oamenii sunt atât de departe de moralitate, de (ideea de) a oferi ajutor, încât nu vor să ajute, nu vor nimic, nici măcar să sune la poliție, nici asta nu fac. Priviți așadar în ce situație se găsește omenirea, pentru că a suprimat latura spirituală. Iar eu știam și chiar v-am spus că va fi și mai rău, dacă nu se întorc la latura spirituală, pentru a restabili acest echilibru, această armonie între cele două (laturi). Căci de ce inteligența cosmică ne-a creat (așa)? Ne-a dat creierul și ne-a dat plexul solar. De ce două creiere răsturnate? V-am explicat toate acestea, cum funcționează cele două, cum se completează, cum acționează plexul solar și cum acționează celălalt/creierul? Asupra a ce? E un lucru formidabil. Și de ce avem un intelect și o inimă? De ce, în anumite domenii, dezvoltăm numai inima, iar în altele numai intelectul? Iar rezultatele sunt catastrofale. Când vom înțelege asta, Doamne? Când? Când o să ne spargem capul! Da, când va fi imposibil să îndreptăm situația. Dar aici, în Fraternitatea Albă Universală, vi se dau toate adevărurile, toate mijloacele, toate posibilitățile pentru a trăi o viață divină: (învățați) cum să respectați anumite legi, cum să lucrați, cum să gândiți, cum să vă întăriți/să deveniți mai puternici, cum să vă vindecați, cum să faceți copii, cum să mâncați, cum să beți, cum să respirați, cum... Oh, là, là! Iar oamenii sunt de o ignoranță de neînchipuit, în aceste privințe. Ei cunosc, cunosc lucruri inutile; sunt atât de îndopați cu lucruri inutile; creierul lor este plin, plin, plin de lucruri, de cunoștințe inutile – inutile pentru a-i ameliora/a-i face să progreseze. Cu aceste cunoștințe, ei se bălăcesc în mocirlă/bâjbâie, cu slăbiciunea lor, cu porcăriile

lor. În timp ce aici, ehe, faceți o muncă uriașă asupra voastră înșivă, pentru a deveni slujitori ai Domnului, pentru a deveni măreți/demni de slavă. Și când devii măreț? V-am spus. Chiar dacă n-ați terminat o universitate, chiar dacă nu sunteți socotiți/nu vă numărați printre savanți, îi veți depăși în slava voastră, pentru că veți participa la această muncă uriașă, pentru Împărăția lui Dumnezeu și Dreptatea Sa și pentru Epoca de Aur printre oameni. Așadar, dacă lucrați în acest sens, veți avea slava, vă veți simți în plenitudine/veți cunoaște plenitudinea și slava. Da, dragi frați și surori, am verificat acest lucru.

Ah, dacă v-aș spune de câte lucruri ar trebui să ne lipsim/la câte lucruri ar trebui să renunțăm, câte lucruri ar trebui să ștergem, să uităm – lucruri care se practică încă și azi. Oamenii urmează masele, urmează mulțimea, urmează prostia, pentru a fi în acord (cu ceilalți), pentru a fi „cum trebuie” (în raport) cu mulțimea. Și de fapt își pierd/ratează viața. Cum să ieși din multe lucruri. Iar asta se învață aici. Nu în aceeași zi, desigur.

(Să vedem) așadar, acum, ce este un templu. Noi suntem templul lui Dumnezeu. Este adevărat? Nu, nu este adevărat. Suntem temple în germene/în virtualitate, dar în realitate nu vreau să vă (???) că suntem în acest moment/deja. Toate murdăriile sunt înăuntru. Dar priviți cum se comportă oamenii... Priviți când fac dragoste! Dacă ați ști cum se sug, cum se sărută – peste tot și în ce fel – toate murdăriile! Dar pentru ei (acestea) nu sunt murdării. Nimic nu este estetic/Nici o estetică. Întrec animalele. Și atunci unde este frumusețea? Ei nu caută frumusețea, ei caută plăcerea – pe cea mai josnică, pe cea mai dezgustătoare. Și despre acest lucru v-am ținut conferințe: cum să iubiți, cum să considerați femeia... Oh, là, là! Este de neînchipuit. Cei care practică/aplică (aceste adevăruri) sunt atât de dilatați, sunt atât de fericiți! Evident, (acest lucru) nu este pentru toată lumea. Nu este cu puțință pentru toți. V-am explicat și acest lucru. Nu este cu puțință. Este doar pentru foarte puțini oameni.

Și acum, întrucât există atât, atât de multe clădiri în lume, același lucru este valabil și pentru corpul fizic. La marii Maeștri, corpul devine un templu, pentru că sunt atât de atenți, atât de prudenți, atât de ponderați/cumpătați/raționali, pentru a nu-l murdări, pentru a nu-i da o hrană proastă, băuturi, a nu fuma și așa mai departe. Ei învață chiar cum să capteze forțe din akasha – din această forță astrală, adică lumina astrală, cum

este numită, lumina astrală, despre care am să vă vorbesc într-o zi: ce este lumina astrală, cum (???) lumea întreagă și cum să intri în comunicare (cu ea) și cum oamenii intră în comuniune cu regiunile inferioare, unde sunt toate larvele, toate porcăriile, toate entitățile rele, toți demonii, toți diavolii care sunt în aceste regiuni și în ce fel oamenii intră în comuniune/comunicare cu aceste regiuni ale luminii astrale. Este o știință fantastică/extraordinară, matematică, exactă. Nu sunt închipuiri, nu este o invenție, nu sunt superstiții, este o știință: știința ezoterică a Inițiaților. Și câte lucruri v-am revelat deja! Este de neînchipuit, de neînchipuit, de neînchipuit! Mai sunt lucruri de revelat. Este iar de neînchipuit.

Dar deocamdată, (să vedem) cum putem face din corpul nostru fizic un templu. Aaa, este o întreagă ucenicie! Și veți găsi lucrul acesta în conferințele mele: cum să mâncați, cum să beți, cum să respirați, cum să meditați, cum să lucrați, cum să dormiți, cum să vă dedublați, cum să trimiteți gânduri bune, cum să primiți ce se întâmplă în univers – este o întreagă știință. Și în felul acesta îmbunătățim din ce în ce mai mult propriul templu, el devine atât de sacru, devine atât de subtil, devine atât de luminos încât, după aceea, este numit corpul de slavă. Acesta este adevăratul templu. Iar acest lucru nu v-a fost revelat niciodată, nu vi s-a vorbit niciodată de el: (de) faptul că în fiecare dintre noi există ceva atât de minuscul, atât de neînsemnat, căruia trebuie să-i dăm viață/pe care trebuie să-l aducem la viață, să-l mărim/să-l facem să crească, să-l lărgim, prin gândurile noastre cele mai bune, prin sentimentele noastre cele mai bune, când avem extaze, când avem aspirații, (când trăim) lucruri sublime – prin muzică sau văzând un chip sau citind anumite cărți, prin contemplarea frumuseții naturii; atunci întărim, hrănim acest corp și el devine într-o zi corpul de slavă. Corpul de slavă este menționat în Evanghelii, dar nu se explică. Corpul de slavă s-a manifestat, când Iisus a fost cu Ilie, cu Moise, iar discipolii l-au văzut într-o lumină atât de puternică, corpul său de slavă era cel care strălucea. Da. Iar noi putem cu toții să avem acest corp de slavă. Ei da, dar pentru a avea acest corp de slavă trebuie mai întâi să fim conștienți, să știm că el există, să știm că putem să-l dezvoltăm și cum să-l dezvoltăm, fiind mereu atenți, să știm întotdeauna ce gândim, ce simțim, să nu facem prostii, să nu facem lucruri stupide, porcării, murdării – ca oamenii, (de-) acum, care nu sunt atenți, fac orice, fără să-și dea seama că

transgresează/încalcă niște legi. Aceasta înseamnă să fii discipol: să fii atent la fiecare lucru, să fii vigilent, să fii treaz, să fii inteligent, să știi ce faci, cum faci, de ce faci și care sunt rezultatele, consecințele. Eee, tocmai asta este: să ai conștiința dezvoltată. Ei bine, majoritatea (oamenilor) sunt lamentabili; sunt atât de departe, atât de departe. Nu se gândesc la nimic, transgresează zi și noapte toate legile naturii divine. Și apoi se întreabă de ce sunt călcați în picioare, de ce sunt căsăpiți, sunt la pământ, sunt uciși... Nu știi că ei înșiși s-au adus în această stare jalnică, pentru că n-au vrut să învețe; ei știau tot, nu mai aveau nevoie să învețe nimic în plus. Iată nenorocirea nenorocirilor!

Așadar, dragi frați și surori, avem obligația, avem îndatorirea să facem ca trupul nostru să devină ca un templu al lui Dumnezeu, astfel încât doar spirite luminoase să vină să locuiască (în el) și chiar Dumnezeu să vină să se instaleze/statornicească, adică Sfântul Duh. De ce nu? S-a întâmplat (asta) cu mulți, de ce nu și cu noi? Așa că, dacă lucrăm cu atenție, cu inteligență, în fiecare zi, știind ce facem, cum facem, de ce facem, din ce motiv facem, atunci din ce în ce mai mult se dezvoltă ceva în noi înșine, o conștiință superioară și devenim din ce în ce mai subtili, din ce în ce mai strălucitori, din ce în ce mai luminoși, din ce în ce (mai mult) emanăm ceva subtil, divin și atunci atragem spiritele cele mai luminoase din natură și în final atragem Sfântul Duh. Cum s-a întâmplat cu cei 12 apostoli în a 50-a zi, a intrat (în ei) Sfântul Duh. Ei da, iar eu v-am explicat că dacă nu deveniți femeie, niciodată Sfântul Duh nu va veni să pătrundă/ să se strecoare în voi, pentru că pozitiv cu pozitiv se resping. (Trebuie să) deveniți femeie. «O, cum – veți spune – eu, un bărbat, să devin o femeie?» Da, e simbolic, Dumnezeu, e o polarizare, adică să fii receptiv. Căci ce este femeia? Ce este bărbatul? Oamenii nu știu. Femeia nu este altceva decât o făptură/ființă receptivă. Și ce e bărbatul? Este o făptură/ființă emisivă, pozitivă. Așa încât, atunci când primiți, sunteți femeie; când dați, când proiectați (în exterior), sunteți bărbat. Și atunci puteți schimba (polarizarea): să deveniți bărbat și femeie, pe parcursul zilei – este simbolic, fără a schimba latura fizică.